

A door het jaar 21
St Katarina
27 augustus 2023

Eerste lezing (Jes. 22, 19-23)
Uit de profeet Jesaja

Shebna had een hoge positie, hij was overste van de tempel.
Op een dag zegde de Heer tot hem:
'Ik ontsla je uit je ambt.
Ik verwijder je van je plaats.
Ik zal Eljakim, de zoon van Chilkia aanspreken.
En ik zal hem omkleden met het ambtsgewaad dat jij nu draagt.
Met jouw gordel zal ik hem omgorden.
Met jouw macht zal ik hem bekleden.
Hij zal een vader zijn voor de bewoners van Jeruzalem
en voor het volk van Juda.
De sleutel van Davids huis geef ik hem in handen.
Wat hij opent, zal niemand kunnen sluiten;
wat hij sluit, zal niemand kunnen openen.
Op die plaats zal hij zo sterk verankerd zijn
als een stevige kram in een muur.
En hij zal luister brengen over het koningshuis van zijn vader.'

Tweede lezing (Rom. 11,33-36)
Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Rome

Hoe onuitputtelijk de wijsheid en de kennis van God!
Hoe ondoordringelijk zijn oordelen en zijn beslissingen,
hoe onbegrijpelijk zijn wegen!

Wie kent de gedachten van de Heer?
Wie was ooit zijn raadsman?
Wie heeft hem iets gegeven dat door hem moest worden terugbetaald?

Niemand, want alles is uit hem ontslaan, alles is door hem geschapen,
en alles heeft in hem zijn doel.
Hem komt de eer toe tot in eeuwigheid! Amen.

Evangelie (Mat. 16,13-20)
Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs

In die tijd kwam Jezus in de streek van Caesarea van Filippus
en hij vroeg aan zijn leerlingen:
'Wie zeggen de mensen dat de Mensenzoon is?'
Ze antwoordden:
'Sommigen zeggen Johannes de Doper, anderen Elia,
weer anderen Jeremia of een van de andere profeten.'
Hij echter zei:
'Maar wie ben Ik volgens jullie?'
En Simon Petrus antwoordde hem:
'Jij bent de Messias, de Zoon van de levende God.'
Daarop zei Jezus:
'Gelukkig ben jij, Simon, Zoon van Jona;

want niet mensen van vlees en bloed hebben jou dat onthuld,
maar mijn Vader in de hemel.
En ik zeg tot jou: jij bent Petrus;
de rots waarop Ik mijn kerk zal bouwen.
De poorten van het dodenrijk zullen haar er niet onder krijgen.
Ik zal je de sleutels geven van het koninkrijk van de hemel,
en al wat je op aarde bindend verklaart zal ook in de hemel bindend zijn,
en al wat je op aarde ontbindt zal ook in de hemel ontbonden zijn.’
Daarop verbood Hij de leerlingen
ook maar tegen iemand te zeggen dat Hij de Messias was.

Homilie

B en Z,

Twee maal hoorden we in de lezingen van deze zondag dat iemand de sleutels zal krijgen.
Bij de profeet Jesaja gaat het over gouverneur van het paleis van koning Ezekias, een zekere Shebna.

De taak van een gouverneur was te delen in het beleid van de koning, en zijn voornaamste adviseur te zijn.

Naar buiten uit mocht dit blijken uit het feit dat hij beschikte over de sleutelmacht.

Het mocht het paleis openen en sluiten.

Daarom werden bij zijn aanstelling de sleutels van het paleis aangereikt, terwijl de rituele formule werd uitgesproken: ‘de sleutel van Davids huis geef ik je in handen, en wat jij opent zal niemand kunnen sluiten, wat jij sluit zal niemand kunnen openen.’

Maar op hem rustte ook de verantwoordelijkheid om – zoals Jesaja het uitdrukt - een vader te zijn voor de bewoners van Jeruzalem, en voor het volk van Juda.

Maar dat maakte die Shebna helemaal niet waar. Hij zorgde niet voor het volk, hij zorgde voor eigen gewin.

Daarom werd hij vervangen door iemand in wie Jahweh meer vertrouwen stelde: Eljakim, de zoon van Chilkia.

Z en B,

Het is dezelfde formule, die Jezus gebruikte voor Petrus, nadat die hem Messias, zoon van God had genoemd: ‘ik zal je de sleutels geven van het koninkrijk van de hemel, en wat jij op de aarde bindend zult verklaren, zal ook in de hemel bindend zijn; en wat jij op de aarde zult ontbinden, zal ook in de hemel ontbonden zijn.’

Daarmee maakte Jezus duidelijk dat hij Petrus en de andere apostelen de verantwoordelijkheid gaf om zijn werk verder te zetten, om de zorg voor Gods rijk over te nemen, om het koninkrijk van de hemel tot stand te brengen op aarde.

De apostelen zullen waarschijnlijk raar opgekeken hebben, toen ze hem dat hoorden zeggen.

Want ze waren gewoon dat Jezus zich niet graag Zoon van God, of Messias liet noemen.

Toen hysterische mensen hem eens toeriepen: ‘we weten wel dat Jij de Messias bent’, ging hij zwaar tegen hen tekeer.

Ook wanneer de apostelen hem gezien hadden op de berg met Mozes en Elia, en God hoorden zeggen: ‘dit is mijn geliefde zoon’, drukte hij hen op het hart dit aan niemand te vertellen.

Een andere keer waarop Petrus – net als nu – op zijn vraag geantwoord had: ‘jij ben de zoon

van God', kreeg hij ook het verbod om dat naar buiten te brengen. 'Eerst moet de mensenzoon veel lijden,' had Jezus toen gezegd.

Vanwaar dat verschil? Zullen ze zich afgevraagd hebben. Of hing het er vanaf of Jezus in een goeie of een slechte dag was?

Maar dat waren ze van hem niet gewoon. Hij wist wèl goed wat hij zegde.

Het verschil ligt in de aanleiding van Petrus' belijdenis.

Al de vorige keren volgde die op een wonder: het stillen van de storm, het vermenigvuldigen van het brood, het uitdrijven van boze geesten.

En dan klonken Petrus' woorden als: 'formidabel wat jij allemaal kunt, Heer. Jij moet wel over goddelijke krachten beschikken.'

Maar juist daar was het Jezus niet om te doen.

Altijd verkondigde hij God als een God die niet verlangt geëerd te worden met offers. Maar die niets anders wenst dan dat we zorg dragen voor mekaar.

Zoals reeds de profeet Jesaja schreef: *'De Heer zegt: Wat heb ik aan al jullie offers, ik ben ze beu. Leer liever het goede te doen. Help de verdrukten, verschaf recht aan de wezen, en verdedig de weduwen.'*

Daarbij noemde Jezus zichzelf 'mensenzoon', kind van de mensen dus, volop mens.

'Wie zeggen de mensen dat de mensenzoon is?' was zijn vraag.

Hij noemde zichzelf dus niet 'Gods zoon', dat deed Petrus.

Voor Jezus kon je pas beeld van God zijn als je Gods liefde voor je medemensen in je leven realiseerde.

Zoals Jezus ooit zegde tot de rijke jongeling: 'wil je volmaakt zijn: ga alles verkopen wat je bezit, en geef het aan de armen.'

Dat was het unieke in de persoon van Jezus: hij was zo ten volle zoon van mensen, dat hij mocht genoemd worden: zoon van God.

En omdat Petrus nu blijk gaf dat begrepen te hebben, kreeg hij de opdracht de rots te zijn waarop Gods droom ook in de toekomst aan de mensen kon voorgehouden worden.

'Ik schenk je alle vertrouwen, ik geef je de sleutels.

Ik reken erop dat jij mensen dichterbij elkaar zult brengen, met mekaar zult verbinden.

En dat jij, waar mensen het moeilijk hebben met mekaar, openingen weet te maken om naar mekaar toe te groeien.'

Z en B,

als wij ons de vraag stellen als christen gelovigen en als kerkgemeenschap of wij beantwoorden aan de opdracht, die Jezus ons heeft nagelaten, dan is het die vraag die we moeten stellen: zijn wij erop gericht de mensen met bindende regels en verplichtingen te overladen, en hen bang te maken voor Gods toorn? of zorgen wij ervoor dat we mensen bemoedigen om te ontbinden alles wat hen beknelt en angstig maakt?

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.